Madridul de altădată...

Calle de Alcala

Am cunoscut Madridul cu mulți ani în urmă. Era sub monarhia lui Alfons XIII și sub dictatura generalului Primo de Rivera. L-am revăzut cu câteva zile înainte de izbucnirea războiului civil.

Ce se va fi ales de minunata capitală a Spaniei, după prăpădul celor doi ani și jumătate de război civil? Ce vor fi devenit frumusețile lui, edificiile, muzeele pline de adevărată artă spaniolă, parcurile lui minunate și lumea lui, lumea lui vioae, pitorească, alcătuind o rază de mare temperament și cu infinite potențialități?...

Madridul primitor, construit din ambiția unui Rege și devenit centrul Spaniei, era cu adevărat inima țării. Am spus din „ambiția unui Rege", căci, contrar voinții tatălui său, Filip al II-lea, supranumit „Regele Prudent", strămută pe la mijlocul sec. XVI-lea, pentru prima oară capitala la Madrid.

Madrid era orașul veseliei, orașul afacerilor, orașul artelor. In acelaș timp Madrid era unul din orașele lumei, în care nimeni și nimic nu mergea prea iute. Cetate modernă, care totuși a știut să sară cu dibăcie diversele faze ale desvoltării și rafinamentelor moderne, fără a pierde din poezia vechilor cartiere, din aerul și patina vremurilor care le-au creiat.

Vechea parte a orașului era caracteristică. Infățișarea diferită și grațioasă a acoperișurilor de case, a turlelor de biserici și a clopotnițelor de mânăstiri, dădea imaginea unei provincii spaniole, corijată de aspectul special al arhitecturii religioase, mărită de perspectiva lui Campo del Moro, grădina fostului palat regal. Penelul lui Goya, desigur n'ar fi creat o mai minunată îmbinare ca aceia a aspectului majestos al palatului, care se înfrățește cu măreața cupolă a bisericei San Francisco el Grande.

Unele străzi liniștite, mici piețe cu aerul intim,colțuri fericite de tovărășia unui splendid castel senorial sau a unui monument celebru, ca și multe alte elemente plastice, ne vorbeau în poeticul limbaj al amintirilor, despre Madridul epocei casei de Austria sau de epoca Bourbonilor. La Plaza de la Villa, plaza Mayor și populata stradă Toledo, cu încă alte câteva străzi dn cartierele de jos, păstrau aspectul caracteristic al Madridului, mereu acelaș, cu toate imensele schimbări din jur. Dar, acum...?

In plaza de la Villa se află, sau se afla, unul dintre rarele exemplare ale artei gotice, și anume Torre de los Lujanes, în care, spune tradiția, a fost ținut prizonier Francisco I de Francia, sub Carol V-lea. In aceeași piață se mai află casa Cisneros și Primăria, cari o încadrează minunat. In piața Republicei, era frumoasa statue equestră a lui Filip I, celebra operă cu linii grațioase și îndrăsnețe, datorită celor mai celebri artiști: Galileo, care făcu calculul împărțirii maselor; Pietro Tacca, cel care o turnă în Italia și Juan Martinez Montanes, marele sculptor andaluz, autorul modelului, care o sculptă, copiind o pânză a lui Velazquez.

In centrul orașului modern, se mai înălțau încă resturi din vechiul Madrid. La Puerta de Alcala, care a fost atinsă de desvoltarea orașului formează împreună cu strada cu acelaș nume, unul din cele mai frumoase aspecte ale Madridului, în fundul căreia se văd pitorești frunzișuri ale parcului Retiro.

„La Puerta del Sol", piața — centrul Madridului — strălucitoare și falnică totdeauna, unde se întâlnesc străzile Alcala, San Jeronimo, Arenal, Mayor, Carmen, Montera și Carretas, era imensul loc în care se vărsau valurile de oameni. Aci erau cafenelele și localurile sale de lux, cu imense terase prelungite pe trotoare; aci era ministerul de interne cu orologiul său istoric, care părea că reglementează, parcă, viața întregului univers...

La Puerta del Sol este cea mai tipică și cunoscută piață a Madridului; era cea mai frequentată piață a capitalei. Aci aveau loc toate manifestațiile populare și toate schimbările în zodiacul evenimentelor politice. Ea a fost punctul de izbucnire al evenimentelor naționale.

Femeile svelte și maiestoase, treceau în ritmul seducător al pașilor tăcuți, una mai mlădioasă decât alta. O lumină părea că fluturâ în zâmbetele lor tinerești; pe chipurile lor brune plutea un fermecător aer de noblețe, de mândră rasă. Și spaniolul cu privirile experte, nu scăpa prilejul să remarce cu glas tare calitățile vizibile ale trecătoarelor ce defilau pe la Puerta del Sol: „Frumos pâr"... „Picior superb"..., „Admirabilă glesnă"... Frumusețea trupului glorios al femeei își culegea, floare cu floare, buchetul de complimente, ca o ofrandă prinsă'n sbor

Este celebrul obiceiu madrilen, numit „piropo", care nu jicnește aci pe nicio femee, și cu care sunt obicinuite chiar și temperamentele cele mai conjugale.

Vechile alee pentru plimbări, Prado și Recoletos, formau cu Castellana, splendide bulevarde, mărginite și împodobite cu arbori frumoși, fântâni delicate și grațioase și cochete piețe.

Colina Prado, foarte aproape de centrul orașului, era o minune, la care te conduce un splendid drum, care pornește din grădina Florida, drum care este o adevărată promenadă umbrită de arbori seculari. Alături curge o apă și se găsesc deasemenea grădinile Moncloa, lângă cari se clădea Cetatea Universitară.

Apoi, Madridul avea nenumărate muzee pline de cele mai celebre pânze datorite lui Velazquez, Greco, Goya, Fra Angelico, Rubens și alți străluciți artiști. Marea colecție a Academiei San Fernando, completa pe aceea a muzeului Prado cu opere fără pereche. Fără a mai vorbi de comorile bisericilor, a catedralelor, a vechilor case senoriale, Madridul prin el însuși era o comoară de neprețuit, ca cea mai mare parte a cetăților spanole.

M. T.

Comemorarea lui Tudor Vladimirescu

Ședința dela Fundația Carol. — Cuvântările

Ideia pioasei prăznuiri a Domnului Tudor din Vlădimirii Gorjului, s'a bucurat Duminică de o meritată bîruință.

Aula „Fundației Carol I", ar fi trebuit să fie de câteva ori mai mare, pentru a putea cuprinde mulțimea ce venise să cinstească amintirea marelui mucenic și redeșteptător al simțirii și conștiinței românești în veacul trecut.

Rareori o adunare ce înfățișea adevărata elită intelectuală și morală a Capitalei, a prezentat într'o unitate mai desăvârșită, dela semernia cea mai aâncă, până la cea mai expresivă și rezonantă exteriorizare caracteristică marilor porniri sufletești din care nasc acțiunile și înfăptuirile ce rămân.

Asistența reunea alături de aristocrația Olteniei, — între care membrii familiei Glogoveanu, în casa cărora a crescut Tudor și și-a petrecut tinerețea, figuri ilustre dintre marii comandanți ai războiului întregirii vechi luptători naționaliști, personalitățile vieții noastre universitare și mai ales aceea superbă pleiadă de frumoase inteligențe, formate în atmosfera de naționalism integral, caracteristic mediului academic de după război.

Expunerea clasică a faptelor datorită profesorului Panaitescu, ca și sobrele caracterizări ale generalului Economu asupra marilor însușiri ostășești ale slugerului Tudor, până la sugestiva sinteză a personalității eroului prezentată de inițiatorul comemorării d. Tătărăscu, totul a fost numai simț de pietate și prinos de înaltă și luminoasă recunoștință, la care s'a raliat, într'o formă impresionantă sufletul adunării și prin ea al țării și întregului neam.

G. Lungulescu

Deschiderea ședinței

Iată cum s'a desfășurat festivitatea dela Fundația Carol I:

D. col. Ștefan Tătărăscu, președintele comitetului de inițiativă, deschizând ședința, a rostit următoarele:

Comitetul Tudor Vladimirescu expresia vie a opiniei publice pentru pomenirea memoriei liberatorului național dela 1821 — a crezut de a sa datorie de a prăznui în cadrul unei ședințe solemne, desfășurarea istorică a revoluției dela 1821, cauzele ce au determinat-o și efectele salutare pentru națiune, cari i-au urmat.

Această pioasă prăznuire se restrânge asupra personalității eroului revoluției, care în decurs de mai bine de un veac, coboară mereu în conștiința noastră în chip de legendă, în cadrul mistic al acelei răzvrătiri permanente a simțimântului nostru național.

Pomenirea lui Tudor Vladimirescu vrea să fie mai mult ca o pagină de istorie trăită: o trezire permanentă a sufletului românesc în jurul sacrelor năzuinți pe altarul cărora s'a jertfit deschizătorul noului veac.

Comitetul începe această pioasă ședință de comemorare cu sentimentul că îndeplinește o mare îndatorire față de memoria sa, care va trăi totdeauna în aspirațiunile și credințele noastre.

SENSUL ISTORIC AL REVOLUȚIEI DELA 1821

D. prof. universitar P. P. PANAITESCU a vorbit apoi despre sensul istoric al revoluției dela 1821.

D-sa începe arătând cum câțiva oameni s'au adunat în satul Cloșanilor, desfășurând acolo întâia oară steagul revoluției.

Intre ei, cel mai dârz, cel mai hotărît, era Tudor Vladimirescu.

Intrebarea care se pune tuturora e: de ce s'a răsculat Tudor Vladimirescu? Desigur, el s'a răsculat contra fanarioților. Până atunci însă, se strânseseră în tăcere atâtea forțe, a căror isbucnire a fost el.

Ca toți marii idealiști, Tudor Vladimirescu a crezut în puterea omului și a dreptății. El voia întâi realizarea acestei dreptăți și după izbândă deabia, avea să formuleze un program.

După ce arată măsurile pe cari le-a luat Tudor în București, d. prof. Panaitescu subliniază că el a trimis vorbă lui Ipsilante că românii nu pot lupta pentru liberarea grecilor. Atunci s'a pus la cale și s'a tăcut mișeleasca lui asasinare.

Dar mișcarea lui Tudor a izbutit, căci gândurile lui au ajuns toate să fie realizate după moartea sa. Meritul lui cel mare este că a văzut drept drumul pe care trebuia să meargă poporul nostru.

D. g-ral *Virgil Economu*, președintele asoc. scriitorilor militari români, arată dintru început că, comemorarea lui Tudor e nu numai un act de recunoștință și plin de învățături, mai ales azi când lucrăm pentru renașterea națională.

In afară de celelalte calități, Tudor a fost și un organizator militar.

Tudor n'avea liniște de felul cum erau jecmăniți țăranii români, de abuzurile administrației.

Strânge arme, adună voluntari și când începe mișcarea eteriei, pornește și el la luptă cu o armată bine organizată, știa că disciplina și munca trebue să stea, de asemeni, la baza oștirii.

Mișcarea lui afirmă încă odată lupta neamului acestuia pentru libertate. Și ne aduce totdeodată învățătura de a avea armata alcătuită numai din Români.

După 8 ani dela martea lui Tudor, pandurii lui se transformă în 3 batalioane de armată regulată, iar apoi devin regimente, cari sunt sâmburele armatei de azi.

GLASUL LUI TUDOR VLADIMIRESCU IN LUMINA VEACURILOR

D. GHEORGHE LUNGULESCU, secretarul general al Ligei antirevizioniste, vorbind despre Glasul lui Tudor Vladimirescu în lumina veacurilor, începe subliniînd legătura intimă între neamul nostru și pământul pe care-l locuim dintru început.

Neamul ce pare înfipt și crescut din pământul pe care-l locuește este neamul românilor, scrie un mare istoric german.

Drepturile acestea de stăpâni, dreptatea și libertatea neamului acesta, voia să le apere el. Domnul Tudor, cum îl știa poporul, slugerul Tudor, cum mereu și-a zis el.

In el s'au întrupat toate virtuțile trecute și de ele avem nevoe ca să realizăm misiunea noastră pe acest pământ

Credința lui Tudor este credința creștină, în viața viitoare, alături de Dumnezeu

Domnul Tudor spune prietenilor săi că el de mult a îmbrăcat cămașa morții; și se așează astfel, alături de toți cei cari, dealungul istoriei, au sădit, prin moartea lor, drepturile la viață ale neamului nostru.

Dela Decebal, tot timpul istoriei noastre, toți marii conducători au trebuit să moară ca să pecetluiască astfel destinele neamului nostru.

Tudor a fost omul providențial. Prin glasul lui au vorbit toate veacurile de istorie românească.

Mâine, la Alba Iulia, tot Ardealul va îngenunchia spre a sărbători un mare act politic, renașterea țării, al cărei precursor a fost Tudor Vladimirescu. Pilda lui, trebue, de aceea, să fie nepieritoare.

CUVANTAREA D-LUI COLONEL ȘT. TATARESCU

D. col. Ștefan Tătărescu, încheind ședința, după ce a mulțumit tuturor vorbitorilor, a sintetizat astfel revoluția lui Tudor:

Tudor Vladimirescu proclamă pentru întâia dată principiul comunității naționale. Intr'o situație socială haotică, în care nu existau decât asupritori și asupriți, jefuitori și jefuiți, al reușește, prin mișcarea sa revoluționară, să consacre legalismul social al comunității naționale, care trebuia să devină o realitate, târziu, abea după un veac și mai bine.

Reformator social și precursor al naționalismului din zilele noastre, el a scris cu sângele jertfei sale prefața revoluționară a vremurilor noui. Din toată populația țării, el a strâns elementele valide, inteligente și apte de a activa într'o mișcare ordonată dar năvalnică.

Atât din proclamațiile sale cât și din numeroasele scrisori scrise într'o vreme în care oamenii scriau foarte puțin, rezultă o simțire înaltă, o solidaritate nesdruncinată cu durerile celor mulți și mici și sfânta sa năzuință nedesmințită nicio clipă până la moartea sa.

Stilul lui Tudor este o îmbinare de simplitate dar și de adâncimea gândirii, de comparații isbitoare. Tudor n'a vut să fie Domn, deși contemporanii îi cususeră pe fundul căciulei postavul alb de domnitor.

De ce oare?

Răspunsul îl găsim în afirmația pe care de atâtea ori a făcut-o în fața contemporanilor săi: „Eu nu urmăresc nimic pentru mine, ci dreptățile cele robite ale țării mele, aceasta caut".

Uciderea mișelească a eroului, risipirea apoi a oștirei organizată de el, intrarea turcilor în țară, distrugerea armatei lui Ipsilante, toate aceste evenimente cere s'au petrecut tot atât de repede ca și revoluția însăși, n'au mai putut să înlăture nici organizarea de stat a cărei primă piatră fundamentală o așezase Tudor cu sabia și autoritatea sa și nici programul său politic.

Niciodată nu vom putea uita că dela jertfa lui Tudor începe România de azi.

Comemorarea s'a terminat la ora 1 jum., într'o însuflețită atmosferă, când asistența a intonat Imnul Regal.

— m —

Marele TURNEU AL COMPANIEI CĂRĂBUȘ

120 persoane Director *C. TANASE*

Marele succes al stagiunei

TANASE ISTANBUL

C. TANASE

Revistă în 2 acte și 56 tablouri de NICAN, PUIU MAXIMILIAN, ST. CRISTODULO, STROE și VASILACHE

Muzica G. DENDRINO

CU MIA APOSTOLESCU, LIANA MIHAILESCU, ELENA BURMAZ, VIVETTE POPESCU, SEVERA MORELI, HENRIETTE GAMBERTO, LUCICA PARVULESCU, MARIE NIȚESCU, ANY ZAHARENCO, MARG. GHEORGHIU, C. TANASE, N. ROMAN, MILICA MILIAN, G. TRESTIAN, I. DINESCU, I. ANTONESCU, PUIU ȘERBU, C. DODU, EMIL POPESCU, I. STOENOIU, GRIȘA, ZAHARESCU, I. COLEA.

MARE BALET 60 balerine 20 boy's

sub conducerea Anie & Siomin

Celebrul acrobat Benny dela Teatrul Cazino de Paris

Cea mai mare montare ce s'a văzut în România.

Se râde cu lacrimi.

Trupa se prezintă exact în aceleași condițiuni, cu același ansamblu și montare ca în București.

Orchestra proprie sub conducerea d-lui G. DENDRINO.

ITINERARIUL

Sâmbătă 25 Febr. cu matineu	Duminecă 26 Febr. cu matineu	MARTIE	
BRAILA	GALAȚI	D. 12 CLUJ cu matineu	M. 21 Caransebeș
FEBRUARIE		L. 13 TURDA	M. 22 T. Severin
L. 27 BARLAD	M. 28 BALȚI	M. 14 BAIA MARE	J. 23 CRAIOVA
MARTIE		M. 15 Satu Mare	V. 24 CARACAL
M. 1 CHIȘINAU	L. 6 BACAU	I. 16 ORADIA	S. 25 PITEȘTI
J. 2 IAȘI	M. 7 FOCȘANI	V. 17 ABAD	D. 26 Alexandria
V. 3 BOTOȘANI	M. 8 BRAȘOV	S. 18 REȘIȚA	L. 27 Târgoviște
S. 4 RADAUȚI	J. 9 SIBIU	D. 19 Timișoara cu matineu	M. 28 GIURGIU
D. 5 CERNAUȚI cu matineu	V. 10 DEVA	L. 20 LUGOJ	M. 29 BUZAU
	S. 11 TG. MUREȘ	APRILIE	J. 30 PLOEȘTI
		S. 1 BAZARGIC	V. 31 CAMPINA
		D. 2 CONSTANȚA	

Duminică 9 Aprilie și în zilele următoare

ISTAMBUL — ANKARA

GRĂDINA DIN FAȚA CASEI ȘI DESPRE CREAȚIA EI

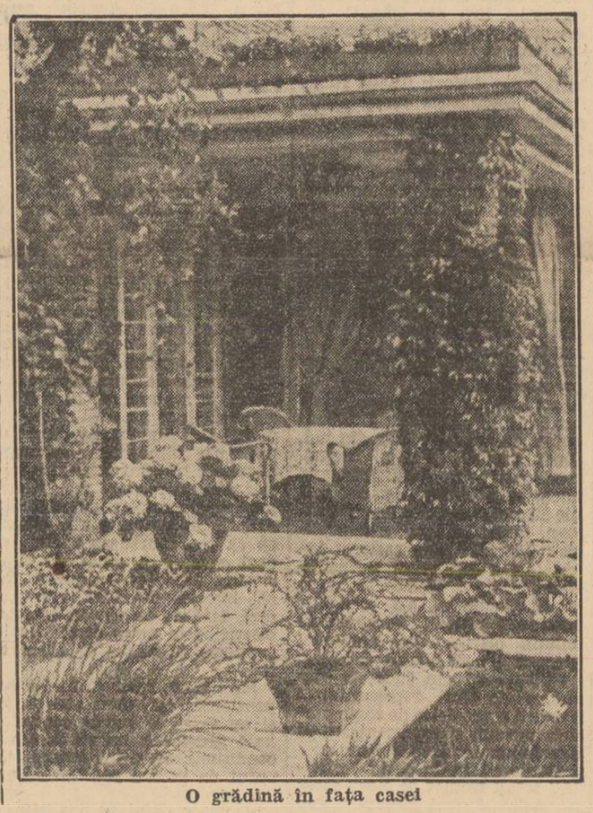

O grădină în fața casei

Și în primăvara aceasta mulți proprietari din oraș ca și de la țară vor dori să-și alcătuiască o grădină între casa lor și stradă. Cât de mic ar fi petecul de pământ din fața casei importanța lui este mare pentru aspectul estetic al clădirei și al străzii. Grădina din fața locuinței stabilește legătura între aceasta și stradă și tocmai de aci naște greutatea creației ei. O astfel de grădină trebue să împodobească clădirea și în acelaș timp să se orânduiască armonios în cadrul străzei din care face parte.

Ca material de plantație sunt o mulțime de arbori și arbuști după preferință și gust. Varietate nesfârșită prezintă subarbuștii, florile anuale care au o desvoltare repede și chiar plantele alpine pot fi sădite. In deosebi putem recomanda plantarea de pomi și arbuști cu frunze persistente cari vor da viață și în timpul iernei tabloului general al casei și al străzei. Trandafirul domină celelalte flori ca plantă urcătoare, ca tufă sau ca varietate pitică căci florile sale prezintă numeroase culori cu nuanțe nesfârșit de variate. Plantele urcătoare sădite lângă casă formează o dantelă verde pe zidul acesteia alcătuind totdeodată un cadru care stabilește legătura armonioasă cu restul străzei. Un rol important din această privință îl are și gardul viu, dar pentru alegerea materialului vegetal care îl alcătuește trebue să avem mare grijă ca să fie în concordanță cu plantațiile grădinilor învecinate și cu întreaga împrejurime.

Alegerea arborilor și florilor pe cari voim să le avem în jurul casei, nu trebue făcută numai după plăcerea noastră și trebue să avem în vedere și situația pe care o are grădina din punct de vedere al luminei și al umbrei. Natura solului și alți factori încă contribue la modul de desvoltare al vegetației, deci trebue să ținem seama de toate condițiile ca să nu fim desamăgiți mai târziu de aspectul grădinei noastre.

In cele din urmă osteneala noastră nu va fi răsplătită numai de bucuria zilnică la vederea grădinei înflorite dar și observațiile, pe cari le facem în tot timpul anului în grădina din jurul casei vor contribui la înțelegerea vieței plantei. Astfel se poate cultiva în sufletul unui întreg popor dragoste, respect și aprecierea justă pentru horticultură.

REBHUHN
Arhitect peisagist

Monopol in favoarea „Străjii Țării"

Primim următoarele:

Prin legea Străjii țării promulgată cu înalt decret regal nr. 4078 din 3 Decembrie 1938, publicată în **Monitorul Oficial** 297, partea I din 21 Decembrie 1938, s'a înființat un drept de monopol în favoarea „Străjii țării". asupra fabricării, imprimării și desfacerii tuturor insignelor, emblemelor, medaliilor, paftalelor, fanionelor și drapelelor străjerești.

Fabricarea, imprimarea și desfacerea articolelor monopolizate nu se poate face decât cu autorizația Străjii Țării.

Contravenienții vor suferi rigorile prevăzute de art. 63 din lege: închisoare dela 1—5 ani, amenda dela 20.000—100.000 lei și interdicția corecțională dela 1—5 ani.

Se acordă deținătorilor articolelor monopolizate termen până la 1 Martie 1939, înlăuntrul căruia să facă declarații la Straja Țării, calea Victoriei 52, București, prin care vor arăta: felul și numărul articolelor monopolizate ce dețin pentru desfacere; proveniența acestor articole, adică dela ce fabrică sau magazin s'au procurat, în ce cantitate, prețul cu care le-au pus în vânzare; după primirea declarațiilor Straja Țării va aviza asupra modului de desfacere a stocurilor declarate.

Festivitatea din aula liceului „Spiru Haret" din Capitală

In cadrul programului festiv al conferințelor educative dela liceul „Spiru Haret" din Capitală, după hotărîrea d-lui Petre Andrei, ministrul educației naționale, d. prof. V. V. Haneș, dr. în litere și filosofie, a desvoltat în fața profesorilor și părinților, primul subiect despre: „Națiune și stat, ideea de autoritate, de ordine și necesitatea unei discipline morale-naționale".

Conferențiarul a precizat în primul rând ideea de națiune și naționalitate, precum și rolul precumpănitor ce-l are această idee în viața popoarelor moderne. A trecut apoi la noțiunile cari caracterizează statul (teritoriul, populația diriguitoare), pentru ca apoi să ajungă la concluzia că nu se poate stat modern, care să nu țină seamă de naționalitate.

D. Haneș a făcut apoi incursiuni și în domeniul literaturii române, citând pasagii din Simion Barnuțiu, Alecu Russo și Nicolae Bălcescu.

Trecând la partea doua a conferintei sale ,oratorul stăruie asupra ideei de autoritate și asupra necesității de ordine. Pentru aceasta, supunerea la legi este un imperator al vremurilor noui. Din practica respectului legilor, se desprinde necesitatea unei discipline morale și legale, care este condițiunea esențială a afirmării unei națiuni, în cadrul statului său.

In legătură cu respectul legilor, d. Haneș a citat cazul filosofului Socrates, care a preferat să moară, decât să calce legile țării sale și cazul lui Leonida cu cei trei sute, cari au murit până la unul, ca să respecte legea spartană. Dictonul „Dura lex, sed lex", are un mare fond de adevăr și trebuie mereu deșteptat în mintea tineretului.

Expunerea d-lui prof. Haneș s'a referit în bună parte, la spiritul de pedagog experimentat al d-lui ministru Petre Andrei, pe care școala trebuie s'o aibă ca normă în îndrumarea educativă națională.

In zilele de 14 și 24 Martie se vor ține conferințe despre: „Rolul Dinastiei și Monarhiei în viața de stat a României".

Pentru familiile ofițerilor de artilerie morți în război

D. colonel Manoil, comandantul școalei de ofițeri de artilerie „Regele Carol I", ne trimite cu rugămintea de a publica, următoarele:

Școala de ofițeri de artilerie „Regele Carol I" din Timișoara, în dorința de a întreține cultul eroilor — o latură a forței morale, atât de necesară, în special oștirii — a înființat un album de onoare și de pioase amintiri, care va cuprinde, în principal, fotografiile tuturor ofițerilor de artilerie, morți *la datorie* — în război, ori în serviciu comandat — album care va fi așezat, la loc de cinste, în localul școalei și deasupra căruia va sta, de veghe, în permanență, o candelă aprinsă.

Pentru realizarea acestei pioase intențiuni, comandamentul școalei roagă pe toate familiile ofițerilor din categoria arătată mai sus, să trimită școalei, în cel mai scurt timp, recomandat, câte o fotografie de-a ofițerului decedat, pe cât posibil corespunzătoare epocii stingerii lui din viață.

Accidentul vaporului elen „Arhon" în portul Constanța

Constanța, 26 Februarie

Azi dim., vaporul „Arhon", sub pavilion elen, aflat în portul nostru, pe când făcea manevra de acostare, din cauza unei greșeli s'a lovit puternic de cheiul danei nr. 37.

Isbitura a fost puternică.

Atât cheiul cât și vasul au suferit stricăciuni.

In urma anchetei făcute, s'a stabilit că pagubele pricinuite cheiului se ridică la 31.000 lei, iar ale vasului, la aproape 100.000 lei.

Afacerea „Cicoarei" se judecă la Saint-Omer

Sunt 9 inculpați, 3000 de intrebări juraților in jurul unor excrocherii de 33 milioane franci

Ziarele din Paris anunță că la Saint-Omer s'a început judecarea procesului în afacerea numită a „Cicoarei", în care sunt 9 inculpați, 80 de martori în descărcare, iar jurații vor avea de răspuns la 3000 de întrebări. Afacerea „Cicoarei" e desigur foarte importantă și se învârtește în jurul unei escrocherii de 33 milioane de franci, expuse într'un dosar voluminos și în actul de acuzare ce cuprinde nu mai puțin de 800 de pagini.

EXPUNEREA FAPTELOR

Un așa zis negustător de cicoare din Oye-Playe, anume Alexandru Hubert cumpărase aproape întreaga producție de cicoare din Flandra. Activul său era aproape în întregime reprezentat prin trate iscălite Schoomberg și care se aflau la banca Cammas și Masset din Saint-Omer, bancă falimentară în 1934, când bancherii conducători au și fost arestați.

In urma unor verificări diferite, experții falimentului își dădură seama că semnăturile Schoomberg, de pe efecte, erau falsificate.

La 7 Septembrie 1935, Hubert fu arestat, iar la 2 Noembrie 1936 și contabilul său Henri Ducrocq.

A urmat arestarea celorlalți complici: foștii bancheri Paul Cammas și Masset, Paul Verva, Georges Drieux, Jules Van Meenen, Léon Van den Bulcke și Léon Van Meenen.

Procesul va dura câteva zile, căci în joc, ca parte civilă, sunt Banca Franței și creditorii bancherilor inculpați.

Adunarea generală

a soc. mutilaților invalizi din război

Duminică s'a ținut adunare g-rală ordinară a societății mutilaților invalizi din război (S. M. I. R.), sub președinția d-lui lt.-colonel Mihail Văgăunescu, președintele societății.

D-sa elogiază inițiativa M. S. Regelui, de a da așezări țării pe noi temelii și îndeamnă pe camarazi a se înscrie în F. R. N., precum și în căminurile culturale ale Serviciului social.

A urmat apoi distribuirea drapelelor la 11 filiale județene.

Mai vorbesc d-nii: general Eftatiade, cpt. N. Ștefan-Constanța, cpt. Eliade-Bălți.

Intrându-se în ordinea de zi d. cpt. Miron Petrescu-Ialomița, cenzor, dă citire raportului cenzorilor, bilanțului și contului de gestiune, care sunt aprobate de adunare.

D. lt.-colonel Aurel Dumitrescu, secretar general, dă diverse explicații adunării, în legătură cu activitatea pe anul expirat.

D. colonel M. Gheorghiu, vicepreședinte, dă relații în legătură cu pensiile invalizilor din război grade inferioare.

S'au mai citit și alte cuvântări.

S'a dat apoi citire unei telegrame de omagiu trimise M. S. Regelui Carol III-lea.

Constituirea

breslei chimice a salariaților din ținutul Bucegi

Duminică a fost adunarea generală de constituire în breaslă a salariaților din industria chimică a ținutului Bucegi.

Adunarea s'a ținut în localul breslelor din strada Dionisie Lupu nr. 3 colț cu str. Batiște, din Capitală.

Cu această ocazie a avut loc și adunarea anuală a asociației profesionale a prelucrătorilor de sticlă, geamuri și oglinzi.

Președintele asociației a făcut darea de seamă pe anul trecut și a cerut lichidarea asociației și trecerea ei la breasla chimică, conform prevederii legii breslelor.

D. VIRGIL MOLIN, președintele Uniunei Camerelor de muncă arată că breasla chimică este o instituție nouă cu totul deosebită de celelalte vechi. Vorbește de stabilirea unui minimum de salariu necesar existenței pentru salariați. Urează uzbândă și spor la muncă noui bresle.

S'au votat apoi statutele, s'au ales comitetul de conducere si cenzorii, a căror constituire se va face în cursul săptămânii acesteia. S'a hotărît în unanimitate înscrierea breslei în Frontul Renașterei Naționale.

A. U. Ș.

Cetățenii academici au de-acum sportul lor intelectual asigurat

De curând a luat ființă, la Universitatea din București, sub auspiciile d-lui rector Stoicescu și sub conducerea șahistului Jecu, o asociație universitară de șah (A. U. Ș.), pentru cultivarea acestui sport intelectual de către studenți, în ceasurile libere.

Ziarul nostru a preconizat de multă vreme ideea introducerii șahului în școli și a sprijinit chiar organizarea de match-uri interșcolare pentru stimularea școlarilor și studențimii spre a-și însuși acest sport ascuțitor de minte.

Intr'adevăr, jocul de șah are marele dar de a ne sustrage dela alte îndeletniciri, mai mult sau mai puțin sănătoase, cum și puterea de a ne ageri spiritul, prin concentrare, făcându-ne capabili să rezolvim probleme într'adevăr grele de tactică, răbdare și calm. Exercițiul e, desigur, folositor, mai ales tineretului care, îmbrățișând jocul de șah, își va putea întregi educația și puterea de gândire, renunțând la activități nepotrivite cu vârsta și prilejurile lui de azi.

Se știe că diplomații mari ai lumii, conducători de popoare și Cesari puternici, cum a fost marele Napoleon, au cunoscut la perfecție jocul de șah, le-a sporit considerabil puterea de gândire și maturitatea de acțiune în faptele lor, ce le-au imortalizat opera și numele în panteonul Istoriei.

Față de pilde atât de luminoase, ce pledează cu toatele în favoarea acestui sport nobil și intelectual, nu poate decât să ne bucure inițiativa d-lui rector al Universității din București, care nu numai că a admis înființarea *Asociației Universitare de șah*, dar a luat chiar patronajul acestei societăți, dovedind că, alături de educația fizică prin sportul ce ne pune în valoare sistemul muscular, poate să stea, cu aceeași vrednicie și prestigiu, sportul inteligenții, jocul de șah, dacă vrem să dăm și noi satisfacție principiului lui Juvenal: *„Mens sana in corpore sano"*.

Adagiul latin e înțelepciunea strămoșească și trebue să recunoaștem superioritatea gândirii ca și aceea a salutului roman, pe bună dreptate, l-am adoptat.

Nu trebuie uitat că suntem și va să rămânem tenacitate dacică și eleganță latină, ca și străbunii noștri cari au fost crescuți și înfășurați în lumina cronicarilor iubitori de țară și de neam.

LEONTIN ILIESCU

CU NOI ați vizitat Expoziția Internațională din Barcelona în 1929
CU NOI ați vizitat Expoziția Colonială din Paris în 1931
CU NOI ați vizitat Expoziția Internațională din Bruxelles în 1935
CU NOI ați vizitat Expoziția Internațională din Paris în 1937
CU NOI ați vizitat toată Europa,

Tot cu noi veți vizita

AMERICA

și MAREA EXPOZIȚIE INTERNAȚIONALĂ DIN NEW-YORK în 1939

Voiajuri individuale și colective conduse de specialiști, din Mai până în Octombrie. Veți vizita marile metropole: New-York. Cascadele din Niagara, Detroit, Chicago, Washington și Philadelphia Prețuri foarte avantajoase, plătibile în lei la cursul oficial al Băncii Naționale. Rețineți locuri depe acum.

Cereți prospecte la Biroul de Voiaj Ing. ERDES
Bucuresti, Victoriei 168, Telefon 4.07.02

26